

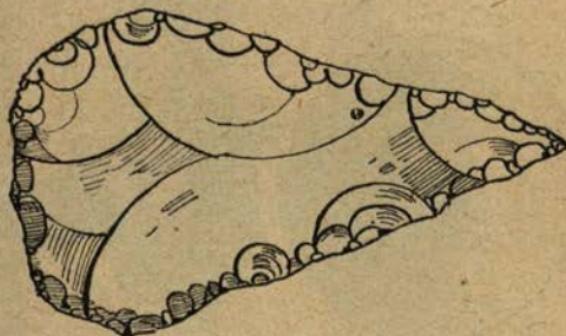
необходимите си съчива отъ костите и рогата на животните.

Въ продължение на много десетки хилядолѣтия камъкът служилъ главно за материалъ, отъ който нашиятъ прадѣдъ изработвалъ оржията си (бойни брадви, боздугани и пр.). Поради това тази голѣма епоха е именувана отъ ученитѣ *епоха на камъка*.

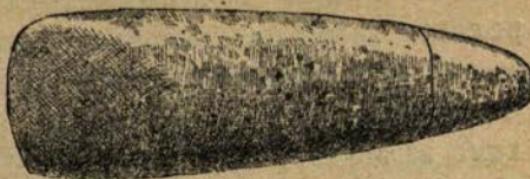
Оржията и оржията човѣкътъ приготвялъ като разчуපвалъ скалните късове. Избраните отъ тѣхъ обчуквали около връстъ, за да придаде желаната голѣмина и форма (обр. 2). По-късно научава способа да оглажда оржията си, като съ това имъ дава правилна форма (обр. 3 и обр. 4).

Всички тия произведения, много отъ които сѫ изработвани съ много трудъ, не били трайни. Лесно се чупѣли, бързо се изхабявали и често трѣбвало да се замѣсятъ съ нови.

Едно важно откритие допринесло твърде много за подобрене отбранителните срѣдства на човѣка. Това е станало повече отъ преди 4000 г. Нашиятъ прадѣдъ, като скиталъ отъ едно място на друго, попадналъ случайно на нѣкакви зелени късове, които привлѣкли вниманието му преди всичко съ своя цвѣтъ и тегло. Като ги сметналъ за камъни, той пожелалъ да ги разчупи; но всички усилия били напраздно. Тия късове не се чупятъ,

Обр. 2. Ръчна брадва (юмрученъ клинъ) отъ кремъкъ

Обр. 3. Огладена каменна брадва отъ гара Мездра